

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

24. Fabivs' dispensatione ad initium Quadragesimæ propter morbum impetratâ vtitur per reliquum quadragesimæ tempus, etsi cessauerit causa impetrationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Ad rationem in contrarium dicimus, duobus modis seruire nos posse Deo ob mercedem temporalem vel æternam. Primò implendo eius præcepta. Secundò faciendo opera bona non præcepta; vtrumque opus est seruire ac mercenarium, sed non vtrumque malum. Cùm Christus & SS. Patres reprehendunt opus mercenarium, reprehendunt prius illud, in quo omnis habitualis affectus abest seruandi præcepta etiam sine tali spe: non posterius, in quo nulla obligatio adest operis faciendi. Quod si istud etiam reprehendere videntur, non reprehendunt, tanquam verè malum, sed tanquam minus bonum ac perfectum; constat enim, quod perfectius sit, Deo seruire propter se, quàm propter mercedem.

XXIV. *Fabius ob morbum, in quem ad initium quadragesimæ incidit, rogat, impetratque dispensationem in ieiunio quadragesimæ. Sed mox post 14. dies integrè conualescit. Quæritur. An vi acquisitæ huius dispensationis per reliquum quadragesimæ tempus eximatur à lege ieiunij?*

Videtur non eximi. Ita Sanch. L. 8. de Matr. D. 30. n. 4. quem plures RR. sequuntur. Tum quia cessante causâ dispensationis reviviscit lex ad sui obligationem. Tum quia in dispensatione subintelligitur conditio, *si causa permaneat*; aliàs dispensans esset iniquus. Tum quia alioqui totâ vitâ non teneretur amplius Fabius ad ieiunandum.

Resp.

Resp. Fabium eximi à lege ieiunij reliquò quadragesimæ tempore. Ita Salas D. 20. de LL. S. 6. *in fine*, plures alios allegans. Prob. Quia vniuersim dispensatio semel facta non est amplius revocanda, sicut nec iniuriæ remissio, vt habet Gloss. *in c. ex tua, de Fil. Presb. V. initiare.* & docent Pontius de Matr. L. 8. c. 20. n. 4. & plures alij DD. apud Bonac. de LL. D. 1. q. 2. *pun.* 10. §. 1. n. 5. Confirm. Lex semel destructa non redit absque voluntate Legislatoris. Sed si absolutè dispensat, non vult redire legem, quamuis causa cesset, quis enim dicat, dispensatum in voto Castitatis ob graves stimulos carnis, ijs cessantibus, denuo obligari? Atqui cum Fabio fuit absolutè pro hac quadragesimâ dispensatum in ieiunio, adeoque lex huius destructa. Ergo &c.

Ad *primum* in contrarium patet ex dictis. Sed dicit Palao Tr. 3. D. 4. *pu.* 15. n. 6. & 7. hoc non procedere, si detur dispensatio successiua, vt fit in proposito. Verùm dispensatio in proposito nõ est *successiua*, sed solùm eius vsus, quod non obstare valori dispensationis bene ostendit Arriag. de LL. D. 30. n. 38. Ad *secundum* dicimus, illam conditionem non subintelligi, nec dispensantem esse iniquum, quia probabiliter iudicauit, causam per totâ quadragesimam duraturam. Ad *tertium* negamus sequelam, quia moralitac prudenti iudicio

cio nec Fabius potest putari, dispensationem pro totâ vitâ petijſſe, nec Episcopus, aut Pontifex sic eam concessisse.

XXV. *Felix Sacerdos nullis morbis, aut rerum negotijs impeditus longo tempore intra annum recitat officium de Resurrectione, breuissimum scilicet pro longioribus, cuius tanquam grauis peccati admonitus à confessario ait, se tenere sententiam Caramuelis in Reg. S. Benedicti D. 109. n. 1387. Vbi hoc pro veniali habet. Queritur. An confessarius huic poenitentis opinioni tanquam probabili accommodare se possit, ac debeat?*

Videtur posse, & debere. Tum ex auctoritate Caramuelis allegatâ. Tum ex ratione, quia impletur substantia præcepti. Tum ex praxi virorum doctorum & piorum, qualem nemo dubitat fuisse P. Franciscum Suarez ex Societ. IESV. quem constanter orâsse per totum annum Breviarium de resurrectione, sic ostendit Caramuel. Suarez dicitur singulis diebus 18. horas studuisse; iam si ex reliquis sex horis necessarium prorsus tempus demus Sacros refectioni, somno, & alijs, vix tantum remanebit, quantum requiritur ad officium Paschatis recitandum. Confirmatur hæc opinio: licitè aliquis dicere potest officium alicuius Sancti loco Ferialis, vt cum pluribus docet Dian. P. 1. Tr. 12. Resol. 3. Ergo & Resurrectionis.

Resp. Confessariū opinioni Felicis accommodare se non posse, nec debere, cū nullâ habeat

pro